FUNDACJA
NIE WIDAĆ PO MNIE

Emocje w rodzinie
część II

Motywacja w praktyce szkolnej

mgr Angelika Gąska-Zaborowska

Zadanie dofinansowane ze środków z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

Tytuł: Motywacja w praktyce szkolnej
Autor: mgr Angelika Gąska-Zaborowska

:
Korekta: Urszula Szybowicz
Korekta składu: Kamila Olejnik
Skład i opracowanie graficzne: Laura Sobotka
Zdjęcia: źródło - baza zdjęć iSTOCK
ISBN: 978-83-68385-73-1

COPYRIGHT © 2025 Fundacja Nie Widać Po Mnie
Ul. Okopowa 58/72, lok 604, Klif Tower
01-042 Warszawa

Przygotowanie merytoryczne i graficzne materiałów:
Ul. Okopowa 58/72, lok 604, Klif Tower
01-042 Warszawa

Realizacja zadań: **„Emocje w Rodzinie 2”** w ramach programu: „Ochrona i promocja zdrowia psychicznego dotycząca psychoedukacji dzieci i młodzieży”.

Zadanie dofinansowane ze środków z budżetu Województwa Mazowieckiego.

Wszelkie prawa zastrzeżone zgodnie z Ustawą o Prawie Autorskim i Prawach Pokrewnych z dnia 4 lutego 1994 roku (Dz.U.94 Nr 24 poz. 83, sprost.: Dz.U.94 Nr 43 poz.170).

Warszawa 2026

Wstęp

Kilka słow o motywacji

Wspieranie motywacji wewnętrznej u dziecka to jedno z najważniejszych wyzwań współczesnego wychowania i edukacji. W przeciwieństwie do motywacji zewnętrznej, opartej na systemie nagród i kar motywacja wewnętrzna - wg licznych badań naukowych oraz autorów książek poświęconych tej tematyce - wypływa głównie z naturalnej ciekawości świata, pasji oraz poczucia sprawstwa. Bazując na własnym doświadczeniu jako czynny zawodowo pedagog, nauczyciel, szkoleniowiec a także mama - trójka dzieci w domu oraz , z tego co widzę i słyszę też od innych nauczycieli czy rodziców śmiem twierdzić, że główny problem tkwi obecnie w tym, że z tą ciekawością świata od jakiegoś czasu bywa różnie oraz my jako dorośli też się zmieniliśmy - świat goni, wymagań życiowych coraz więcej, a do tego ekrany nas “pożerają”. W tym całym globalnym świecie - pogubili się w dużej mierze nie tylko dorośli, ale również młode pokolenie. Dzieci bardzo mocno ograniczyły swoją ciekawość do wybranych stron www, ulubionych youtuberów itd. Metody wychowawcze, systemy motywacyjny, które kiedyś się sprawdzały, przynosiły pozytywne rezultaty - obecnie nie mają już takiej siły sprawczej. Pytanie, które należy sobie zadać to, czy dzieci uciekły w świat internetu, ponieważ my - jako dorośli również to robimy, a one uczą się w głównej mierze poprzez naśladownictwo, czy technologia nas wyprzedziła i ma większą moc sprawczą - niż my, jako rodzice i coraz ciężej z nią konkurować.

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Problem motywacji w szkole i w domu - walka z nowymi technologiami

Zarówno rodzice jak i nauczyciele w szkołach mają coraz większą trudność w zakresie efektywnej motywacji uczniów do wysiłku nie tylko intelektualnego, ale coraz częściej - do jakiegokolwiek wysiłku nawet temu służącemu rozwijaniu artystycznemu dzieci, rozwijaniu ich pasji, czy po prostu ich dobrostanu psychicznemu. Coraz trudniej jest zachęcić dzieci do tego, aby uczyły się rzeczy, które w ich odczuciu do niczego im się nie przydadzą. Coraz częściej pojawia się pytanie ”A po co mi to?”, “A gdzie mi się to przyda?”, “A co mnie obchodzi, co się działo w starożytnej Grecji, mnie obchodzi się dzieje teraz na świecie “ itd…Coraz częściej dzieci i młodzież oglądają nagrania na TikToku, Instagramie czy innych portalach i utwierdzają się w przekonaniu, że wiedza szkolna jest dla nich mało przydatna lub wcale nieprzydatna. Jak zatem radzić sobie w takim trudnym, pogrążonym w internecie i nowych technologiach świecie? Na to pytanie chyba nadal nie znamy jednoznacznej odpowiedzi. Postaram się w tym ebooku skupić na tym co już dobrze zbadane i co wiemy na pewno w zakresie motywacji wewnętrznej dzieci.

Czym jest motywacja u dziecka, a czym u dorosłego

Zacznijmy od początku…Kiedy mówimy o motywacji - warto zwrócić uwagę na to, czym różni się ona u dziecka i dorosłego. Inaczej motywuje się osoba dorosła, inaczej dziecko. Świetnie widać to również wśród młodzieży, osoby wchodzącej w dorosłość…głównie biorąc pod lupę studentów. Są studenci i …studenci. Jedni uczą się dla papierka lub bo rodzice kazali…inni bo mają ambicję, pragną się czegoś nauczyć lub/i chcą pracować w konkretnym zawodzie. Słowem kluczem - są tutaj dla mnie słowa: pasja, cel, ukierunkowanie na przyszłość - podejmowanie działań zbliżających kogoś do uzyskania celu. Chęć bycia specjalistą w jakiejś dziedzinie, realizowanie się w pracy, poczucie spełnienia zawodowego.

Jeśli mowa o dzieciach - to w większości dzieci - tutaj żadne myślenie przyszłościowe, odległa perspektywa nie ma racji bytu. Mało, które dziecko jest w stanie zmotywować się wizją przyszłości i wymarzonej pracy - to dla nich zbyt odległe terminy. Mózgi dzieci nastawione są w głównej mierze na to, co dzieje się “Tu i Teraz”, na szybkie uzyskanie nagród i osiąganie krótkoterminowych celi. Motywowanie zatem w formie poważnych rozmów o przyszłości to - nie oszukujmy się - najczęściej strata czasu, a efekty są mizerne. Młody człowiek takimi kategoriami jeszcze nie myśli, a jego mózg tak naprawdę rozwija się średnio do 25-27 roku życia - ciężko zatem wymagać od dziecka z podstawówki myślenia strategicznego i dogłębnych analiz. Dziecko motywuje się świetnie w tych tematach, które go osobiście interesują i choćbyśmy stanęli na przysłowiowych rzęsach - ciężko na nim wymusić motywację wewnętrzną - ona rodzi się naturalnie i jest ściśle powiązana z zainteresowaniami danej osoby i jej dążeniami do pogłębiania wiedzy i umiejętności z tego, co konkretnie tego młodego człowieka w danej chwili interesuje.

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

A system nagród, który często jako dorośli wymyślamy dla swoich pociech, aby pobudzić ich motywację - jak pokazuje wiele badań naukowych niestety finalnie tylko osłabia motywację wewnętrzną dziecka, a nie ją wzmacnia. Więcej na temat tego dlaczego system nagród i kar w motywacji nie spełnia swojej roli możecie przeczytać m.in w książce Henninga Becka “Mózg się myli”.

Czynniki wpływające na motywację - moje własne badania i obserwacje

Motywacja zależy od wielu czynników. A uszczegóławiając, nie motywacja sama w sobie, a umiejętność motywowania się. Determinanty motywacji wg moich własnych badań opartych na rozmowach z uczniami, kursantami (wiek dzieci badanych 10-14 lat), ich rodzicami oraz na ankietach robionych w szkołach podstawowych w klasach 4-8, wyglądają następująco. Na motywację wpływ mają m.in.:

- Charakter, osobowość
- Sposób działania/styl wychowania rodzica, opiekuna
- Mentor w życiu lub jego brak – osoba, na której ktoś się wzoruje lub przynajmniej może szukać w niej inspiracji do działania
- Łatwiej motywują się osoby z natury ambitne - które w tzw. wewnętrznym wyposażeniu czują potrzebę rozwoju i dążą do niej - nie potrzebują być motywowane przez innych
- Osoby z adhd - często mające tysiące pomysłów na minutę - praktycznie są zawsze zmotywowane do czegoś, tylko ich problem tkwi w tym, że szybko się nudzą i często nie potrafią domknąć sprawy do końca, bo w ich głowie jest już tysiące innych pomysłów. Potrafią się zmotywować na temacie, który w danym momencie ich interesuje.
- Dzieci w spektrum - motywują się bez najmniejszego problemu, kiedy coś ich interesuje, “zafiksowują” się wręcz na jednej konkretnej dziedzinie i często wtedy nie mają sobie równych (stają się w tym specjalistami)
- Poczucie bycia wystarczająco dobrym
- Poczucie bycia kochanym mimo popełnianych w życiu błędów
- Wzmocnienia pozytywne, które dziecko słyszy
- Brak nadmiernej krytyki, oceniania zgoda na popełnianie błędów
- Poczucie akceptacji w otoczeniu rodzinnym i szkolnym
- Możliwość rozwijania swoich pasji bez zniechęcenia “Po co marnujesz czas. Nie wyżyjesz kiedyś z tego, itp..)

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

Gdybyśmy jednak wszystkich ludzi wrzucili do jednego przysłowiowego worka, bez względu na charakter, osobowość to, co wpływa najczęściej na motywację wewnętrzną zarówno u dziecka, jak i osoby dorosłej, jest to chęć bycia w czymś dobrym, odniesienie sukcesu. Nikt nie jest z natury tak leniwy i tak obojętny na swój los, aby przeleżeć tygodniami na kanapie. Prokrastynacja pojawia się najczęściej wtedy, kiedy człowiek przestaje wierzyć w siebie, w swoje możliwości. Kiedy zbyt dużo razy się zawiódł, coś mu nie wyszło, itd. Z natury każdy człowiek potrafi się zmotywować bez żadnego konkretnego powodu i techniki - musi jedynie czuć, że to coś jest realne i leży w zakresie jego możliwości.

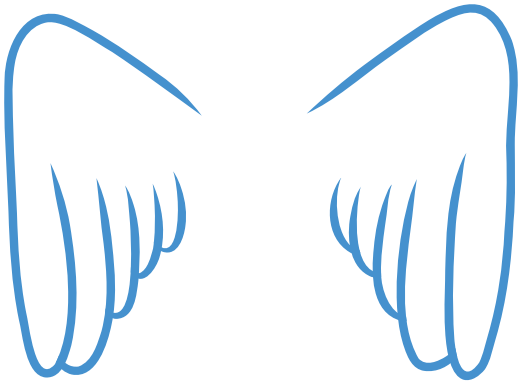
Co o motywacji możemy poczytać w różnych publikacjach

Przyjrzyjmy się teraz nieco bliżej motywacji wewnętrznej, o której mówią autorzy różnych książek.

Warto zaglądać do publikacji, które łączą wiedzę psychologiczną z praktycznymi wskazówkami. Poniżej kilka pozycji, które mogą być przydatne w zakresie pracy nad motywacją i lepszego zrozumienia tego zjawiska.

1. Joanna Steinke - Kalembka „Dodaj mi skrzydeł. Jak rozwijać u dzieci wewnętrzną motywację”

Z tej publikacji dowiemy się, dlaczego tradycyjny system tzw. “kija i marchewki”. czyli nagród i kar, na dłuższą metę osłabia chęć dziecka do nauki i rozwoju. Jak budować poczucie sprawstwa u dziecka, mądrze go chwalić i jak wspierać jego naturalną ciekawość świata. Jak opisuje autorka “Motywacja wewnętrzna nie jest czymś, co można dziecku “dać” lub “wstrzyknąć”. To naturalny zasób, który rozkwita wtedy, gdy dziecko czuje,że ma wpływa na swoje życie, wierzy w swoje możliwości i czuje się akceptowane takie, jakie jest”. Ten cytat wyjaśnia, że motywacja wewnętrzna to silnik, który potrzebuje odpowiedniego paliwa - poczucia kompetencji i autonomii. Zamiast pytać “jak mogę zmotywować moje dziecko?” - zapytajmy “Jak mogę stworzyć warunki, w których moje dziecko samo odnajdzie w sobie motywację?” Skrzydła rosną wtedy, gdy dajemy dziecku przestrzeń, by mogło nimi machać.

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

2. **Alfie Kohn - “Wychowanie bez nagród i kar”**

W tej książce znajdziemy alternatywne sposoby wzmacniania motywacji dla metod stricte behawioralnych. To, co jest godne uwagi w tej książce, to badania naukowe, które wskazują że sterowanie dzieckiem za pomocą wzmocnień zewnętrznych niszczy jego wewnętrzną motywację i chęć działania. Sukcesem w wychowaniu okazuje się wg autora bezwarunkowa akceptacja oraz wspólne rozwiązywanie problemów. O tym, jak nagrody “zabijają” pasję dzieci, świetnie opisuje następujący fragment książki “Im bardziej motywujemy ludzi do robienia czegoś dla nagrody, tym bardziej tracą oni zainteresowania tym, co robią….Naszym celem nie powinno być skłonienie dzieci do posłuszeństwa, lecz pomóc im w wyrośnięciu na ludzi, którzy potrafią dokonywać dobrych wyborów”. Zamiast pytać “Jak mogę sprawić, żeby moje dziecko robiło, to co chcę, powinno się zadać pytanie “Czego moje dziecko potrzebuje - i jak mogę mu pomóc te potrzeby zaspokoić?”.

3. **„Samodzielne dziecko. Jak sprawić by Twoje dziecko było szczęśliwe, zdyscyplinowane i odnosiły sukcesy” - dr Shimi Kang**

Książka napisana przez psychiatrię, która, pisząc o dzieciach, używa analogii do rodzica delfina. Zwraca uwagę na znaczenie samodzielności i zabawy - jako kluczowych determinantów sukcesu w budowaniu motywacji wewnętrznej u dziecka. Zwraca też uwagę, dlaczego nadmiar zajęć dodatkowych i presja na sukces wpływają negatywnie na mózg dziecka oraz jak tworzyć sprzyjające środowisko dla rozwoju dziecka.

Rodzic wg tej teorii powinien być przewodnikiem, a nie dyktatorem czy szoferem “Zamiast kierować dzieckiem jak autopilot, bądź jak przewodnik. Pozwól dziecku sterować własną łodzią, nawet jeśli czasem zejdzie z kursu”. Budowanie samodzielności w dziecku i jego motywacji do działania to proces, który wymaga cierpliwości, ale przynosi najpiękniejsze owoce - szczęśliwe i pewne siebie dziecko. To, na co warto zwrócić uwagę, czytając tę książkę, to cytat dotyczącego czasu na zabawę nudę. Nie powinniśmy jako rodzice zapychać naszym dzieciom grafików w masę zajęć dodatkowych każdego dnia, tylko zostawić im przestrzeń i czas na zabawę i zwyczajną nudę “dziecko, które nie ma czasu na wolną zabawę, nigdy nie nauczy się, co naprawdę je pasjonuje. Motywacja potrzebuje przestrzeni, a nie przeładowania grafiku”. Prawdziwa motywacja to ogień, który płonie w środku, a nie taki, pod którym my - rodzice - musimy bez przerwy rozpalać ognisko za pomocą nagród i kar”.

Na rynku publikacji znajdziecie Państwo jeszcze inne bardzo ciekawe pozycje książkowe dot. Motywacji. Zachęcam do ich lektury.

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

Wskazówki dla rodzica i nauczyciela w kwestii motywowanie dziecka:

Co warto mówić, a czego unikać w rozmowie z dzieckiem w aspekcie motywacji do nauki

- Kiedy chcesz pochwalić dziecko za efekt pracy, powiedz: „Widzę, że to zadanie wymagało od Ciebie skupienia” - zamiast “Ale Ty jesteś mądry!” Uczysz wtedy swoje dziecko, że sukces to proces, a nie stała cecha. Ponad to unikniesz w przyszłości sytuacji, że Twoje dziecko osiądzie na laurach i przestanie się czegoś uczyć, zakładając, że skoro jest takie mądre i zdolne z danego przedmiotu, to po co ma się wysilać i się go uczyć, skoro potrafi.

- Kiedy dziecko nie umie sobie z jakimś zadaniem poradzić powiedz: „Zastanówmy się, jak możesz do tego podejść inaczej”, zamiast „Znowu nic nie rozumiesz?” - Skupiasz wtedy uwagę dziecka na rozwiązaniu, a nie na winie.

- Jeśli Twoje dziecko boi się udzielać odpowiedzi, wypowiedzieć się, kiepsko radzi sobie ze słabszymi ocenami (płacze, myśli o sobie źle), powiedz -„Błędy to dowód na to, że się uczysz”, zamiast powtarzać mu „Znowu taki głupi błąd”. W ten sposób zdejmujesz lęk przed porażką, który paraliżuje.

- Zamiast przepytywać dziecko, jak było w szkole i rzucać szantażami, że będzie mogło zagrać z kolegami w grę lub wyjść na dwór, powiedz: „Chętnie posłucham, o czym była ta lekcja”. Budujesz wtedy relację ze swoim dzieckiem, a nie poprzez system szantażu.

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Mazowsze. serce Polski

Najważniejsze rady dla rodzica

- Doceniaj wysiłek, a nie stopnie. Koniecznie chwal dziecko za wytrwałość, np. “Widzę, ile pracy włożyłeś w to zadanie”. Wyrzuć ze swojej głowy chwalenie dziecka za wrodzoną inteligencję - to może spowodować, że spocznie na laurach i nie będzie się rozwijał, a jego talent czy predyspozycje w pewnym momencie to będzie już za mało (widać to szczególnie w matematyce)

- Wspieraj autonomię swojego dziecka (to jego jedna z podstawowych potrzeb życiowych) - pozwól mu decydować o kolejności tego, czego się uczy. Wybór daje mu poczucie konroli.

- Pokaż, że sam się uczysz i rozwijasz dalej, radzisz sobie z porażkami i nie boisz się uczyć na błędach. Pamiętaj: dzieci uczą się poprzez modelowanie, a Twoja ciekawość świata może być dla niego zaraźliwa

- Przede wszystkim kochaj bezwarunkowo i dawaj poczucie bezpieczeństwa i wsparcia

- Kiedy czujesz i widzisz, że Twoje dziecko ma już dość, ma łezki w oczach, czuje, że dał z siebie wszystko, a wciąż nie wychodzi, powiedz “Odłóżmy to na 5 minut, odetchnij, odpocznij i spróbujemy podejść do tego z innej strony, dobrze? Mózg też potrzebuje czasem chwili na odpoczynek”. Jeśli obawiasz się, że po przerwie nie będzie chciał wrócić do ćwiczeń, możesz spróbować tego zdania: “ Masz prawo czuć się zmęczony/a. Napracowałeś/aś się przy tym zadaniu. Ile czasu potrzebujesz na regenerację, zanim powrócimy do działania?”

- Sposoby na bardzo oporne dziecko w zakresie nauki. Proponowana rozmowa z dzieckiem: “Widzę, że masz teraz zerową ochotę na tę matematykę. Wyglądasz na zmęczonego/złego. Masz prawo do buntu. Ustawmy stoper na 10 min - to czas, jaki Ci daję na Twój reset. Potem możesz też spróbować zdań “Słyszę, że to dla Ciebie trudne. Co możemy zrobić, żeby poszło nam sprawniej?”wspólnie spróbujemy ustalić plan i pogadać, jak ogarnąć brak chęci, energii do nauki. Ok?” Po przerwie “Powiedz mi, co w tym zadaniu, materiale do nauczenia jest dla Ciebie najbardziej irytujące? Czy to jest nudne, czy po prostu nie wiesz, od czego zacząć? Proponuje tak: Zróbmy tylko dwa pierwsze przykłady, pisz przez 5 minut. Jeśli po tym czasie nadal będziesz czuł, że nie dasz rady, nie masz siły, to zrobimy dłuższą przerwę.W końcu nam się uda, jesteśmy w tym razem”.

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

Najważniejsze rady dla nauczycieli :

- Nie bój się pytań “po co mi to” - przygotuj sobie gotowe odpowiedzi

- Od samego początku pracy z nowymi uczniami podkreślaj, że na Twojej lekcji można popełniać błędy, że pomyłka jest etapem nauki, a nie powodem wstydu. Powiedz pokrótce uczniom, że strach zabija ich kreatywność i ustal z nimi jasne zasady na Twojej lekcji - zero kąśliwych uwag i podśmiechiwania się pod nosem z innych uczniów - gdy ktoś się pomyli. Daj bezpieczną przestrzeń na błędy w wypowiedziach i wsparcie w momencie kiedy uczeń krępuje się złą odpowiedzią. Nagradzaj słownie - wzmacniaj pozytywnie każdą aktywność ucznia bez względu, czy jest poprawna. Możesz spróbować zdania: “ Nie taka jest odpowiedź, ale cieszę się, że zabrałeś/aś głos. Nie musisz od razu wszystkiego umieć. Jesteśmy tu po to, żebyś mógł się tego nauczyć. Cieszy mnie Twoja aktywność” lub “Jeszcze tego nie wiesz, ale jesteś coraz bliżej, by się tego nauczyć” lub “Zauważyłam/em, że spróbowałeś/aś innego sposobu rozwiązania. To świetna strategia. Jeszcze trochę ćwiczeń i opanujesz ten materiał” lub :”Błąd to po prostu informacja, nad czym jeszcze musimy popracować. Co konkretnie sprawia Ci teraz największą trudność?” lub “Twoja głowa teraz intensywnie ćwiczy. To uczucie trudności to znak, że w Twoim mózgu tworzą się nowe połączeniu. Pamiętaj, że rozwijamy się głównie wtedy kiedy uczymy się rzeczy trudnych i nowych. To, że nie rozwiązałeś prawidłowo zadania, nie oznacza, że nie ćwiczyłeś lub zmarnowałeś/aś czas - Twój mózg tworzył w tym czasie nowe połączeniu i jesteś coraz bliżej tego, aby opanować tej materiał”.

- Jeśli czujesz, że uczeń robi coś na szybko i byle jak, żeby tylko mieć coś z głowy, możesz powiedzieć: “Dobrze Ci poszło i wierzę, że stać Cię na jeszcze większą staranność w kolejnym kroku”.

- Dziel materiał na mniejsze części i dawaj każdemu uczniowi szansę na mały sukces. Dziecko zmotywowane to dziecko, które czuje się kompletne, sprawcze i bezpieczne, wtedy samo chętnie poszerza swoją wiedzę i umiejętności.

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

Odpoczynek to część nauki

Rodzicu, nauczycielu - pamiętaj, że zmęczony mózg nie przyswaja informacji. Czasami najlepszym sposobem na zmotywowanie dziecka do nauki jest wspólny spacer lub uwaga: zwykła godzina nudy, która pozwoli zregenerować zasoby poznawcze młodego człowieka.

Kiedy powinna się zapalić czerwona lampka w głowie rodzica lub nauczyciela - kiedy widzimy nagły spadek motywacji dziecka?

Jeśli zauważymy spadek motywacji połączony ze zmianą nastroju dziecka, warto przyjrzeć się, czy przyczyną spadku chęci dziecka do nauki nie są trudności w grupie rówieśniczej lub specyficzne trudności w nauce (np. dysleksja, dysortografia, dysgrafia, itd), które wymagają profesjonalnej diagnozy, a nie tylko “zachęty” i motywowania. Takie dziecko potrzebuje dodatkowego wsparcia i tutaj nie ma to nic wspólnego z brakiem chęci dziecka do nauki i motywacji, tylko realnych trudności, z którymi się mierzy. Ciężko zmotywować się do czegoś, co ciągle nam nie wychodzi i przez co możemy słuchać wiecznej krytyki na swój temat. Nie ma się co dziwić, że dziecko z trudnościami - pozostawione z jakimś problemem edukacyjnym samemu, prędzej czy później się poddaje i traci chęci do dalszych prób. Aby dziecko miało chęć do rozwoju, musi odczuwać choć minimalne sukcesy. Mózg z natury ucieka od rzeczy, które są trudne i nie wychodzą. Dotyczy to również dorosłych - unikamy zadań, które nam nie wychodzą lub przedłużamy wykonanie ich tak długo, jak to tylko możliwe. Ciężko zatem dziwić się dzieciom, że robią to samo. Jeśli dziecko mocno operuje siadanie do nauki, musi być tego jakaś przyczyna. Warto ją poznać i w pierwszej kolejności pomóc dziecku w poszukiwaniu rozwiązania.

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

Podsumowanie i moje własne odczucia dot. motywacji dzieci

A teraz wróćmy do moich odczuć….Dla mnie podstawą motywacji - jest spokój dziecka…- jego strefa emocjonalna. Obserwując na co dzień dzieci w szkołach i na kursach, uważam, że motywacja jest silnie uwarunkowana od wiary ucznia we własne możliwości. Jeśli uczeń dorasta w poczuciu bezpieczeństwa, miłości, w jego grafiku na cały tydzień jest czas na nudę i luźną zabawę (plan zajęć nie jest obładowany masą zajęć dodatkowych), ma zgodę rodzica/nauczyciela na naukę poprzez popełnianie błędów, to takie dziecko nie ma problemu z motywacją wewnętrzną.

Każdy człowiek rodzi się z jakimś talentem, predyspozycjami oraz każdy chce być w czymś dobrym, ma potrzebę bycia docenionym, odnoszenia chociażby małych sukcesów. Jeśli dziecko dostaje on nas - nauczycieli, rodziców - wsparcie, potrafi odnaleźć się w relacjach z rówieśnikami, to rzadko kiedy mówimy tutaj o problemach z motywacją.

Motywację traci dziecko, które mierzy się z jakimiś problemami - najczęściej emocjonalnymi - chłodny, krytyczny lub zbyt wymagający rodzic/nauczyciel/ktoś bliski lub problemy relacyjne z rówieśnikami. Nie da się zachęcić do nauki dziecko, które walczy w szkole o przysłowiowe przetrwanie, a w domu nie znajduje zrozumienia, którego świat przytłacza z różnych stron. Jeśli zależy nam na tym, aby nasze dziecko potrafiło się motywować zadbajmy w pierwszej kolejności o jego dobrostan emocjonalny. Nie mylmy tego z nadopiekuńczością i wyręczaniem dziecka. Problemy z motywacją często mają też dzieci, które od życia - rodzica dostają zbyt dużo dóbr materialnych oraz nadmiernej uwagi i po pewnym czasie - nic nie sprawia im już przyjemności. W miłości też muszą być granice. Dzieci zbyt rozpieszczone mają najczęściej problem, żeby im się chciało… cokolwiek.

Dobrą zatem motywacją dla dziecka - jest w moim odczuciu – odpowiedzialna miłość, która daje dziecku poczucie wsparcia, bezwarunkowej miłości, ale też stawia granice i oczekiwania, uczy dziecko wartości etycznych, odróżniania dobra od zła, empatii i pomaga dziecku wyznaczać odpowiedni kierunek - nie wyręcza, ale też nie wymusza na siłę, nie nakazuje, nie planuje za dziecko jego kariery już w przedszkolu czy podstawówce - ale pozwala mu poznawać siebie i świat, wspólnie odkrywać jego pasje, obserwować, w czym jest dobre i co daje mu szczęście. Wtedy o braku motywacji do rozwoju nie będzie mowy.

Wydaje mi się, że sukcesem odnajdywania motywacji wewnętrznej w dzieciach jesteśmy my - dorośli/rodzice - kochajmy “zdrowo” swoje dzieci, dbajmy o ich dobrostan emocjonalny, a one wtedy świetnie sobie poradzą.

Co Życzę wszystkim rodzicom oraz nauczycielom - aby byli dobrymi towarzyszami podróży zwanej dorastaniem dla swoich dzieci/uczniów i wspólnie z nimi przeżyli wiele wspaniałych przygód, zanim ich dzieci dopłyną do portu, w którym zapragną się zatrzymać i osiąść na stałe.

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

Bibliografia

1. Joanna Steinke - Kalembka - „Dodaj mi skrzydeł. Jak rozwijać u dzieci wewnętrzną motywację”

2. Alfie Kohn - “Wychowanie bez nagród i kar”

3. Shimi Kang - „Samodzielne dziecko. Jak sprawić by Twoje dziecko było szczęśliwe, zdyscyplinowane i odnosiły sukcesy”

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski

O Autorze

mgr Angelika Gąska-Zaborowska

Pedagog, trener szybkiego czytania i efektywnej nauki, szkoleniowiec (współpraca z firmą Lucky mind oraz Mentor – własna działalność edukacyjna), wspólnik w rodzinnej firmie, w szkołach prowadzi zajęcia z mnemotechnik oraz zajęcia rozwijające kompetencje uczenia sią oraz pracuje na stanowisku pedagoga szkolnego.

Z wykształcenia socjolog, dziennikarz, pedagog, absolwentka Uniwersytetu Śląskiego oraz Akademii Górnośląskiej. Współautor poradnika efektywnej nauki dla rodziców i nauczycieli, współautor poradnika jak pracować z dzieckiem z ADHD i ADD, autorka Ebooka z opisem strategii interwencyjnych, przepisów prawnych i procedur związanych z hejtem oraz autor wielu innych artykułów edukacyjnych.

Prelegentka Konferencji oraz prowadząca webinary poświęcone tematyce edukacyjnej – głównie w zakresie efektywnej nauki, pomocy pedagogiczno-psychologicznej w szkołach. Jej specjalność to neurodydaktyka, dbałość o zdrowie emocjonalne uczniów oraz przeciwdziałanie przemocy rówieśniczej w szkołach.

W swojej pracy ogromną wagę przywiązuje do strefy emocjonalnej swoich podopiecznych, pomaga im w budowaniu pozytywnych relacji, pewności siebie oraz poczucia własnej wartości. Uczy dzieci znaczenia nastawienia, motywacji, wytrwałości w osiąganiu sukcesów szkolnych. Pomaga rozwiązywać trudności w relacjach, wzmacniać umiejętności miękkie uczniów i stawiać czoło różnym trudnościom szkolnym. Miłośniczka treningów żonglowania i neurodydaktyki.

FUNDACJA NIE WIDAĆ PO MNIE

Zadanie dofinansowane ze środków
z budżetu Województwa Mazowieckiego

Mazowsze. serce Polski